

NÉMETH GÉZA

STÁCIÓK

SZIGET GALÉRIA

Németh Géza
kiállítása

2001. április 25 - május 5.

Rendezte:
S Nagy Katalin

Megnyitja:
Román József

Sziget Galéria
1056 Budapest, Váci utca 63.
266-6549

Műterem:
Németh Géza
H-1037 Budapest, Királylaki u. 95.
250-5009

Az első, aki tudja,
hogy te bolondnak nézed.
De azt is tudja,
hogy ezt te is tudod.
Kapkodva gondolkodik, miért tartod te annak,
hiszen szeret téged.
Jajgat, nem esik neki jól,
de e fájdalomtól rájön,
Ő mégse lehet bolond, hisz e fájdalmat is érti.
Tétován mártja arcába a kezét, mert már tudja:
te vagy a bolond, akit szeret.
Elviselhetetlen szél fúj.
Néz és te is nézed.
Imára hanyatlik a fejed, és utoljára az jut eszedbe:
bocsássa meg, ha van, aki tudja vétkeidet!

2001. március

Papp György

A legmulandóbb napokba zártan
egy pillanat csak amihez kötődsz –
a pusztulás képeit fodrozza,
s tenyered tavába fojtja az ősz.

Már egyre közelebb hajolhatsz
a végső percek tengerszeméhez,
látod mint végzik dolgukat
arcodon a felismerések.

2001 március

Kecskeméti Kálmán

Mi ez a látomás? Illúzió, vagy a kôzet életre
ébredése? Vagy talán egy érzô, küszködô
ember kôbálványá fagyása?

A sziklában rejtôzô öntudat felébredése
és emberré emelkedésének küzdelme?

Lehet, de az is lehet, hogy csak
sokáig nézve a sziklát
a lemenô napfényben,
elkezdett emberi arcot ölteni.

2001 március

Charlie Farkas

Németh Géza híres sorozata, mely képes volt egy kiállítás mottója lenni, egyúttal egy mozgásba lendült folyamatként a kiállítás tartalmává is vált, elgondolkoztatva a nézőt (aki alkotótárs is), készítetve

őt arra, hogy határozza meg a mű, a motívum punctum saliensét. Nyilvánvaló lesz hamarosan, hogy a művész Idő öfelségével játszadozva múlatja az időt. A tökéletes passzivitás álcájában válik eszelősen aktívvá, és az Idővel lejegyezteti annak változékonyságát, azt az örökös Jelent, amelyben összetorlódznak az elmúlt dolgok és nyilvánvalóvá lesz az ismeretlen jövő, a leendő léte. A hét darab konvenciója, az evilági kommunikáció szabatosága, nem sok, nem kevés, épp annyi, hogy belerejtse, egyúttal feltárja a gondolat félelmetes dimenzióit. Az Idő érzékelhető jelekkel hagy nyomot a folyamatosságról, ennek mozgása - ritmusa - itt, a mi esetünkben elég gyors. Éppen ezért könnyen részesülünk a felismerés kényelmében.

A teljesült szándék könnyednek tetszik, játékosan értelmezhető. Ettől tud a művész örömet okozni. Ám félrevezető mellékkörülményektől elszigetelődhet a művész az érthetlenség bozótjába. Németh Gézánál nincsenek üresjáratok. At elmozdulások, a képről—képre való változások szórakoztatóak és könnyörtelemek. Kénytelenek vagyunk ugyanazt látni, mint az alkotó, ugyanazt érezni. És végül magától értetődik a csoda: a tér a szemünk előtt formálódik idővé.

EZ A NÉHÁNY SOR

nem lehet szokványos műelemzés — Németh Géza ezredfordulón festett, hét kompozícióból álló portrészorozatának csupán egyik stációképéről lévén szó — csak a

kép hevenyészett szövegillusztrációja.

Önkényesnek is minősíthető kiemelésünk tárgya az akrillal vászonra rögzített, 90x90 cm.-es sorozat egyik pontosan és véglegesen megjelölhetetlen sorrendiségű darabja, amelyet azonosságok és árnyalatnyi különbségek — hangsúlyozzuk: különbségek — kötnek a másik hat kompozícióhoz.

A stációk tárgya, hogy mivé torzulhat, deformálódhat egy olyan arc, amelynek eredeti, normális formája nem ismeretes (vagy amelynek már az eredeti állapota is torz).

Az „én képemen” felcsúszik az áll — a köznapiságok szintjén beérkezett egy barátságtalan, váratlan bal felcsapott —, szétlapul az orr, szétterül a koponyacsont: mintha időkoptatta domborművé válna ez az arc. A szürkés-kék színek fakóvá árnyalják a koloritot, a képsíkot plasztikussá emelő foltok elmosódottságokban játszanak, a figura valamiképpen a misztikába transzponálódik, bálvánnyá alakul, pedig tudható, hogy itt egy ember küzd eszeveszetten önmagával. Zavarunkban esetleg kezdjünk elterelő befogadási manőverekbe, próbálkozzunk névadási kísérletekkel?

Budapest, 2001. február 16.

Wehner Tibor

Németh Géza hatodik stáció képe
A keresztvitel is egy folyamat,
aminek állomásai azért határozódtak
meg, hogy az egész utat jellemezzék
és annál is többet, az egész létet.
Nem?
Festünk mit akar pont ezekkel
a pillanatokkal?
Mutatni egy megkövesedett állapot
bomlását?

Egy test, egy szellem, vagy egy állapot szétesését láttatja?

Hogy amikor a lét elérte csúcspontját, akkor eltervezi az utolsó tervet?

Hogy miképpen robban szét a nehéz munkával kialakított szoborság?

A bal oldal - a szobor felől nézve - a logika oldala még ép de az érzelem
jobb agyoldala már szana-szét a levegőben van?

Vagy énfelőlem mutatja az oldalakat, mint a tükör és így pont fordítva?

Valahol a halánték és a homloklebeny táján volt a dájnamit?

Egyáltalán szétmegy ez a bálvány a történet során, vagy csak egy lágyabb
pozíciót talál?

Mindig robbanás a bomlás, nem lehet valami halk morzsolódás?

Az Alany csak eltűri, mert nem tudja kézben tartani az aktust?

Arról van-e szó, hogy a szellem egyetlen lehetősége, hogy kiválassza a sor
pontjait és netán megfogalmazza?

És máris kékre van ítélve, mint a halott hús?

Nem lehet mindig igaz a zorbászi mondás, hogy gyönyörű összeomlás volt?

Umberto Eco felhívja a figyelmünket Jorge Luis Borgesnek arra a mondatára,
hogy nincs a világmindenségnek olyan osztályozása, amely ne volna jogos,
önkényes és
légből kapott.

Vissza kellene fordulni, mielőtt végleg....

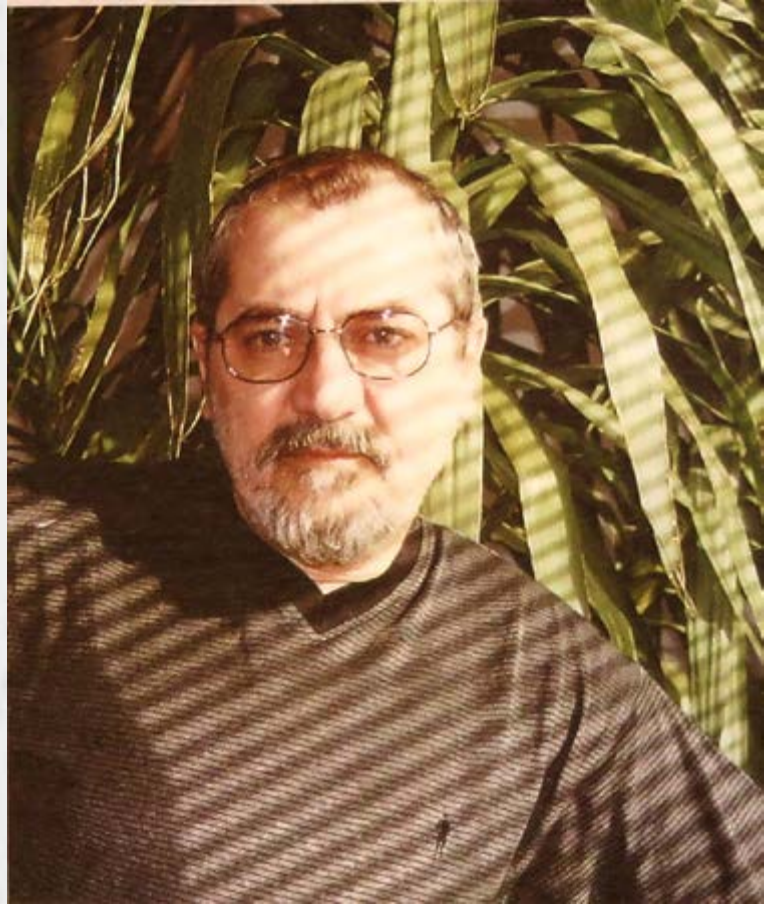
A „vissza kellene fordulni“ mindig kapóra jön, ha felmerül a „végleg“.

A stációk sora rendezhető, átrendezhető, mintha minden egyes állapot arra szolgálna: a végtelen sok út, amely minden egyes sorból kisarjadhat, a stációk sora is végtelen. Hát nem, a stációknak mindig van egy utolsó pontja. A végtelen sok út, szerteindázó értelmezés, érzelmi hajszolódás, bárhol is indult, az utolsó stációban összefut.

Mindegy, hogy a sornak melyik darabja kerül utolsó helyre, a stációk sora mindig véges. Vissza kellene fordulni, ha már pont a lehajtott, kissé a kôbe visszabillent fej lett az utolsó pont. Vissza kellene fordulni... beleütközni a mögötte szorosán sorakozókba?,... beleütközni a saját síkba, hol mintha még tér lenne?... kiszinesedni, az árnyalatokból szivárvány-nyalábbá foszlani?

A rezignáció emléke a kôből éppen csak kiemelkedik, árnyalatai a melankólia rezdülései, fejbillentése a tûnôdés idôtlensége.

Vissza kellene fordulni.... a megérkezetségből.

Életrajz

1944	Október 3. Budapest (Rákoshegy)
1959	Képző- és Iparművészeti Gimnázium festő szaka
1962	Ideológiai és egyéb okok miatt eltanácsolják, magántanulóként érettségizik
1963	Szegedi Tanárképző Főiskola, rajz–matematika szak
1969	Építész diploma az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán
1971–82	Magántervező
1979	A Magyar Népköztársaság Művészeti Alap tagja
1982	Grafikai gmk. vezetője
1984	Alkotóközösség vezetője
1985–86	New York, az Ariel Galéria tagja, megjelenik a szitamappa
1987	Megnyeri a Világbank (Washington) nemzetközi pályázatát Egy év Washingtonban, New Yorkban
1991	Ars Una Stúdió képeslap-kiadó vezetője
1994	Létrehozza az Arthis Alapítványt és Könyvkiadót A Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének tagja A Magyar Szépműves Társaság tagja

Önálló kiállítások

2001	Sziget Galéria, Budapest
2000	Arc-Tér, Vigadó Galéria, Budapest
2000	Szoboszló Galéria, Hajdúszoboszló
1996	Northern Arizona University Art Museum and Galleries, USA
1995	Körmendi Galéria, Budapest
1995	Art-East Galéria, Balatonfüred
1995	Újpest Galéria, Budapest
1994	Northern Arizona University Art Museum and Galleries, USA
1994	Magyar Kulturális Központ, Moszkva
1993	Balassi Kiadó, Galéria, Budapest
1993	Ifjúsági Ház, Eger
1991	World Trade Center, Bécs
1989	Képtár, Kecskemét
1988	Duna Galéria, Budapest
1988	New York City, Nippon Gallery
1988	The World Bank Art Society, Washington D. C.
1988	University Club, Washington D. C.
1987	Ariel Gallery, Soho, New York
1986	Esta Robinson Contemporary Art, New York
1986	Ariel Gallery, Soho, New York
1986	Scarsdale, Brucato Art Gallery, New York
1985	Scarsdale, Brucato Art Gallery, New York
1983	Bástya Galéria, Budapest
1982	Fiatal Művészek Klubja, Budapest
1982	Budapest, Vizivárosi Galéria, Budapest
1975	Kassák Galéria, Budapest
1970	Eötvös Klub Galéria, Budapest
1968	Művelődési Ház, Rákosliget

Csoportos kiállítások

1999	Sala Expositones Kommunikaciones Caracas, Venezuela
1998	Universidad Simon Bolivar Museum, Galeria de Arte Caracas, Venezuela
1998	EAN Universidad Manadger Conferenc and Exhibition, Bogota, Kolumbia
1998	Festival Internacional de la Cultura en Boyaca, Tucha, Kolumbia
1998	ART-MA Művészeti Alapítvány, Budapest
1998	United Nations Office in Vienna, Humanity and Values, Bécs
1997	Körmendy Galéria, Budapest
1995	Körmendy Galéria, Budapest
1994	Grafikai Biennále, Miskolc
1988	Art Expo, New York
1987	Gateway Center, Newark, New Yersey
1987	Ariel Gallery „Another reality” Group Show, New York
1987	4. nemzetközi „Petit format de papier”, Nemzetközi Biennále, Belgium
1986	Ariel Gallery, New York
1986	Open Competition Group Show, New York
1986	Ariel Gallery, New York
1985	Scarsdale, Brucato Art Gallery, New York
1983	Garafikai Biennále, Miskolc
1983	Műcsarnok, Budapest
1983	Budapest, Vizivárosi Galéria, Budapest
1982	Óbuda Galéria, „Fotóhasználat a grafikában”, Budapest
1980	Fiatal Művészek Stúdiója (Klubja), Budapest
1979	Kassák Galéria, Budapest
1977	Fiatal Művészek Stúdiója, Budapest
1976	Képzőművészeti Főiskola, Budapest
1976	Műszaki Egyetem, Budapest
1975	Kassák Galéria, Budapest
1973	Kápolna tárlat, Balatonboglár
1972	ELTE Eötvös Klub, Budapest
1971	Átkelő étterem, Visegrád
1971	Fiatal Képzőművészek Klubja, Budapest
1971	VI. ker. Hazafias Népfrent, Budapest
1971	Hunyadi János Művelődési Ház, Budapest
1970	Rákosliget, Művelődési Ház, Budapest
1970	Műszaki Egyetem Kollégium, Budapest
1970	Hess András Kollégium, Budapest
1969	ELTE Eötvös Klub, Budapest

Írások

- 1995 Jávorszky Szilárd Béla: A vászon előtt megnyugszik az ember.
Új Magyarország (december)
- 1995 Vadas József: Németh Géza kiállítása. Magyar Hírlap (december)
- 1995 Wehner Tibor: Semmi sem biztos. Figyelő, (június)
- 1995 Wehner Tibor: Sejtelmességekből szótt képek.
Élet és Irodalom (november)
- 1994 Láncz Sándor: Németh Géza festészetéről.
- 1994 Alan Petersen: Artist portrays human spirit.
Arizona Daily Sun (november)
- 1990 Kecskeméti Kálmán: Festő a padláson. Képes 7 (november)
- 1989 Isabelle Bernard, Ca M'Intéresse (december)
- 1989 Bakonyvári M. Ágnes: Élménynyomok. Művészet, 7. sz.
- 1989 Károlyi Julianna: Jelek és lenyomatok. Petőfi Népe, október 28.
- 1989 Németh Géza festményei. Népújság, március 17.
- 1988 The New York Yomiuri, 1. sz.
- 1988 Nippon Club News, 2. sz.
- 1988 U.S. Japan Business News, 2. sz.
- 1988 Israel Shelanu, 3. sz., New York
- 1986 Art Speak, (június), New York
- 1986 Hungarian artist. Art World, (május), New York
- 1986 Edward Rubin: Do the Galleries and skip the shrink.
Art Speak, február 16, New York
- 1985 Leona Fein: Earth colors. Art Speak, szeptember 1, New York
- 1984 Dr. Szilágyi Péter: Szitamappa.
- 1970 Pernecky Géza, Élet és Irodalom (április)
- 1970 Dévényi Iván képzőművészeti jegyzetei, Vigilia (április)

Katalógusok

- 2000 Arc-Tér, Vigadó Galéria, Budapest, szöveg: Szemethy Imre
- 1998 Körmendi Galéria, szöveg: Dr. S. Nagy Katalin, könyv és CD
- 1995 Újpest Galéria, szöveg: Wehner Tibor
- 1995 Körmendi Galéria, szöveg: Dr. S. Nagy Katalin, könyv
- 1994 Hungarian Cultural Center, szöveg: Thury Levente, Moszkva
- 1993 Budapest–New York 1979–1993, kiadó: Arthis Alapítvány,
szöveg: Dr. S. Nagy Katalin
- 1989 Kecskeméti Képtár, szöveg: Takács Ferenc
- 1988 Washington, The World Bank Art Society, szöveg: Gerrit Henry
- 1986-87 Paper works
- 1986 Recent Works, New York, szöveg: Kecskeméti Kálmán
- 1982 Óbuda Galéria, szöveg: Lóska Lajos
- 1972 ELTE Eötvös Klub, Budapest
- 1970 ELTE Eötvös Klub, Budapest

Munkái közgyűjteményekben

Flagstaff Museum, Arizona
American School Benefit
Musée du Petit Format, Belgium
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
Bács-Kiskun Megyei Múzeum, Kecskemét
The Foundation for Education in Human Relations, New York
Modern Magyar Képtár, Pécs
Ferenczy Múzeum, Szentendre
Magyar Nagykövetség, Washington D. C.

Munkái magángyűjteményekben

Bicskey Gábor, Budapest
Csipkés József & Matkó Katalin, Budapest
Gabay László, Budapest
Janovics János, Budapest
Körmendi & Csák-gyűjtemény, Budapest
Lóska Lajos, Budapest
Molnár Péter, Budapest
Németh Gabriella, Budapest
Dr. Papp György, Budapest
Pozsgai László, Budapest
Sárik György, Budapest
Starmann Ákos, Budapest
Szabó Magdolna, Budapest
Thury Levente, Budapest
Takács Zsuzsa, Budapest
Köböl Vera, Budapest
Benyó Zoltán, Budapest
Dr. S, Nagy Katalin, Budapest
Szendi Horváth Éva, Budapest
Csorba László, Budapest
Mengyán András, Budapest
Hegyí Pál, Eger
Ariel Gallery, New York
Bodnár Attila, New York
Brucato Art Gallery, New York
Láng Gábor, New York
Noga Garrison, New York
Esta Robinson, New York
Donald Halasz Allison, New York
Yves Gellie, Párizs
Pierre Bernar, Theoule, Franciaország

Köszönet

Charlie Farkasnak
Gerzson Pálnak
Kecskeméti Kálmánnak
Papp Györgynek
Rózsahegy Györgynek
Thury Leventének
Wehner Tibornak
a kiállításához írt esszéért

S. Nagy Katalinnak
a rendezésért

Román Józsefnek
a megnyitóért

KYRA